

Úřad vlády České republiky

V Praze 31. března 2025
Čj.: 13893-2025-UVCR
Sp.zn.: SPIS-2025-1756

ROZHODNUTÍ

Vedoucí Úřadu vlády České republiky jako vedoucí ústředního orgánu státní správy a jako příslušný správní orgán podle § 16 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, a podle § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád,

rozhodla

o rozkladu podaném spolkem European Educational Cannabis Clinic, z.s., IČO 227 27 281, se sídlem Ospělov 6, Ludmírov (dále jen „žadatel“), proti rozhodnutí Úřadu vlády České republiky, Odboru právního, ze dne 10. března 2025, č.j. 11007-2025-UVCR, kterým byla podle § 15 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, s odkazem na § 2 odst. 4 téhož zákona, odmítnuta žadatelem podaná žádost ze dne 22. února 2025 o poskytnutí informací týkající se úpravy postupu při určování obsahu THC v konopí,

takto:

Podle § 16 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů a podle § 90 odst. 1 písm. b) a § 152 odst. 6 písm. a) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, **se rozhodnutí** Úřadu vlády České republiky, odboru právního, ze dne 10. března 2025, č.j. 11007-2025-UVCR, **ruší a věc se vrací správnímu orgánu I. stupně k novému projednání.**

Odůvodnění

I.

Shrnutí dosavadního průběhu řízení

V řízení byly ze spisové dokumentace zjištěny následující skutečnosti.

Úřadu vlády České republiky (dále jen „Úřad vlády“) bylo dne 22. února 2025 do datové schránky doručeno podání žadatele označené jako „*Žádost o vydání informace dle informačního zákona, ev. Žádost o vyjádření úřadu dle správního řádu s nezbytným úvodem státní svévole od převratu v roce 1989*“, v jehož úvodu žadatel nejprve s odkazem na řadu řízení vedených Nejvyšším soudem, Ministerstvem spravedlnosti, Nejvyšším státním zastupitelstvím a dalšími orgány veřejné moci a na své internetové stránky odůvodňuje, že na Úřad vlády se obrací s ohledem na „*klíčovou koordinační roli Úřadu vlády a zde též sídlící Legislativní rady vlády a dalších poradních orgánů*“

vlády spojených s Úřadem vlády, zejména Rady pro koordinaci protidrogové politiky a Národního monitorovacího centra pro drogy a závislosti“ a s ohledem na Programové prohlášení vlády České republiky a z něj vyplývající vládní návrh zákona o správě dat a o řízeném přístupu k datům navazující na předpisy Evropské unie upravující přístup k datům. V návaznosti na to pak formuluje svůj požadavek na informace takto:

„1) Který státní orgán je, popř. byl povinným určit zákonný metodický postup zjištění legálního/nelegálního konopí.

2) Pokud se za posledních 35 let změnil povinný státní orgán k určení zákonného postupu zjištění legálního/nelegálního konopí, změnu povinného označte datací a evidenčním číslem dané změny.

3) Který státní orgán byl při přístupových jednáních k EU povinným zajistit implementaci unijního nařízení s metodickým postupem ke zjištění legálního/nelegálního konopí

4) Pokud Úřad vlády není povinným k této žádosti, povinného označte.“.

Na podanou žádost reagoval Odbor právní Úřadu vlády (dále jen „správní orgán I. stupně“) rozhodnutím ze dne 10. března 2025, č.j. 11007-2025-UVCR, kterým žádost podle § 15 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., s odkazem na § 2 odst. 4 téhož zákona, odmítl.

V odůvodnění tohoto rozhodnutí bylo nejprve obecně konstatováno, že podle § 2 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb. je Úřad vlády státním orgánem povinným poskytovat informace vztahující se k jeho působnosti a podle § 28 zákona č. 2/1969 Sb. o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy České republiky, ve znění pozdějších předpisů, mu přísluší plnit úkoly spojené s odborným, organizačním a technickým zabezpečením činnosti vlády a jejích orgánů, členů vlády, kteří nejsou pověřeni řízením ministerstva nebo jiného úřadu, a orgánů, o nichž tak stanoví zvláštní zákon nebo tak rozhodne vláda. K tomu pak bylo doplněno, že Úřad vlády je povinen poskytovat informace o věcech, které měla k dispozici vláda nebo její poradní nebo pracovní orgány.

Dále bylo v odůvodnění citováno ustanovení § 3 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb. vymezující pro účely tohoto zákona obsah pojmu „informace“ a konstatováno, že podle § 2 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb. se povinnost poskytovat informace netýká dotazů na názory, budoucí rozhodnutí a vytváření nových informací.

Ve vztahu k předmětné žádosti pak bylo v odůvodnění uvedeno, že žádost je svým obsahem dotazem na názor povinného subjektu, resp. žádostí o vytvoření stanoviska týkajícího se problematiky popsané v žádosti, jíž se žadatel domáhá určení orgánu státní správy příslušného ke stanovení závazné metody měření obsahu THC v konopí, a to jak v současnosti, tak i za období posledních 35 let s doplněním odkazů na právní předpis, který příslušnost daného orgánu stanoví, přičemž tyto informace jsou požadovány i ve vztahu k Evropské unii a jí vydávaných legislativních aktů, a to za období od přistoupení České republiky k Evropské unii. Závěru, že jde o žádost o vytvoření stanoviska, nasvědčuje podle odůvodnění i skutečnost, že v otázce č. 4 není požadováno poskytnutí informace, ale stanovení povinného subjektu, kterému má být předmětná žádost z pohledu Úřadu vlády odeslána.

V návaznosti na to pak bylo v odůvodnění uvedeno, že Úřad vlády v minulosti žádné zaznamenané stanovisko nezaujal, a žadatel tedy fakticky žádá, aby tak Úřad vlády učinil a stanovisko zaujal, avšak taková povinnost Úřadu vlády ze zákona neplyne, a je proto namístě žádost odmítnout s odkazem na § 2 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb.

Na podporu uvedeného závěru správní orgán I. stupně odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. října 2011, č.j. 1 As 107/2011-70, v němž soud dospěl k závěru, že „Jestliže se žádost o informace týká názoru povinného subjektu na určitou záležitost, který má povinný subjekt teprve zaujmout, pak je zcela na místě takovou žádost odmítnout s odkazem na § 2 odst. 4 zákona o svobodném přístupu k informacím.“

Správní orgán I. stupně uzavřel, že jsou dány důvody pro neposkytnutí informací podle § 2 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb., a je proto na místě aplikovat § 15 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., podle něhož povinný subjekt, který, byť i jen zčásti, nevyhoví žádosti, vydá rozhodnutí o odmítnutí žádosti.

Na závěr, nad rámec vyřízení žádosti o informace podle zákona č. 106/1999 Sb., pak správní orgán I. stupně doplnil ve vztahu k požadavku na „vyjádření úřadu dle správního řádu“ obsaženému v žádosti, že tímto požadavkem žadatel zřejmě míní vyjádření vydávaná ve smyslu § 154 správního řádu a že vzhledem k působnosti vymezené zákonem č. 2/1969 Sb. není Úřad vlády věcně příslušný ve věci žadatelem vymezené problematiky, a není tedy příslušný ani k vydání požadovaného vyjádření.

Dne 11. března 2025 bylo do datové schránky Úřadu vlády doručeno podání žadatele obsahující jednak rozklad proti rozhodnutí č.j. 11007-2025-UVCR (dále jen „napadené rozhodnutí“), a současně vzhledem k tomu, že podle žadatele šlo o účelové odmítnutí jeho původní žádosti, také novou žádost o informace.

Ve svém rozkladu proti napadenému rozhodnutí žadatel namítá, že „*Povinný se vůbec nevyjádřil dle správního řádu, ač je to podle § 154 správního řádu jeho zákonnou povinností*“. Dále poněkud nesrozumitelně uvádí, že „*Takovéto účelové jednání stěžujeme, neboť tři úvodní strany vlastní žádosti dne 22. února dávaly jasný návod k postupu povinného*“. Následně žadatel cituje své požadavky vymezené v žádosti a uvádí, že „*žádný státní orgán, soud, exekutiva správní a trestní, zkrátka nikdo, na tento dodaz k zákonné normě určující najisto, že dané konopí je legální, nebo nelegální, neumí odpovědět*“. K tomu pak ve vztahu k požadavku č. 4 dodává, že „*Nikdo jako povinný ale označen nebyl!*“.

V závěru svého rozkladu pak žadatel opět ne zcela srozumitelně uvádí, že „*Je zcela nepřípustné, aby důvodové zprávy vlád k výše uvedeným normám nejen dle pravidel v přístupových jednáních a jednáních členské země, tak interně u členské země vůči občanům, neměla vůbec žádné informace o odpovědném a současně žádný právně závazný předpis ke zjištění věci určující vinu a výši trestnosti skutku a nikdo za to nebyl odpovědný ani před EU, ani před občany!*“.

Ke svému rozkladu pak žadatel, zřejmě na vysvětlení a doložení důvodů, proč na svých požadavcích trvá, připojil kromě shora zmíněné nové žádosti také 4 přílohy obsahující kopie rozsáhlých podání adresovaných různým orgánům veřejné moci a jejich představitelům nebo ústavním činitelům, konkrétně ministru spravedlnosti, nejvyššímu státnímu zástupci, prezidentu republiky, předsedovi ústavního soudu, předsedovi vlády, Městskému soudu v Praze, Obvodnímu soudu pro Prahu 4 a veřejnému ochránci práva a jeho zástupci, jejichž předmětem je stejně jako v případě výše uvedené žádosti problematika zjišťování obsahu THC v konopí, v návaznosti na trestní řízení vedená vůči osobám spojeným s žadatelem.

Nová žádost obsažená v podání ze dne 11. března 2025 není z hlediska posuzování rozkladu a napadeného rozhodnutí relevantní a je samostatně vyřizována správním orgánem I. stupně, a proto zde není podrobně uváděn její obsah.

II.

Posouzení věci rozkladovou komisí Úřadu vlády

Napadené rozhodnutí na základě podaného rozkladu přezkoumala rozkladová komise Úřadu vlády, která po projednání věci doporučila vedoucí Úřadu vlády jako příslušnému nadřízenému správnímu orgánu, aby napadené rozhodnutí zrušila a věc vrátila správnímu orgánu I. stupně k novému projednání.

III.

Vyhodnocení věci nadřízeným správním orgánem

Vedoucí Úřadu vlády v této věci v souladu s doporučením rozkladové komise shledala následující skutečnosti a dospěla k následujícím závěrům:

Napadené rozhodnutí bylo žadateli doručeno dne 10. března 2025 a rozklad byl do datové schránky Úřadu vlády doručen dne 11. března 2025. Lze tedy konstatovat, že rozklad byl podán včas, v zákonem stanovené 15denní lhůtě.

Předmětem řízení o rozkladu je posouzení zákonnosti a věcné správnosti napadeného rozhodnutí, jímž bylo odmítnuto poskytnutí požadovaných informací týkajících se úpravy postupu při určování obsahu THC v konopí, a konkrétně určení příslušnosti k vydání takové úpravy.

Správní orgán I. stupně při vyřizování žádosti dospěl k závěru, že žádosti nelze vyhovět, neboť požadavky obsažené v žádosti jsou fakticky dotazem na názor ohledně příslušnosti státních orgánů, které jsou, resp. v minulosti byly příslušné vydat předpis upravující postup ke zjišťování obsahu THC v konopí, tedy požadavkem na zaujetí a vyjádření stanoviska k problematice, k níž žadatel svou žádost vztahuje.

Pokud jde o námitky žadatele obsažené v jeho rozkladu, je nutno v první řadě konstatovat, že žadatel uvedl několik námitek, v nichž vyjadřuje své přesvědčení o tom, že Úřad vlády byl povinen jeho žádosti vyhovět a požadované informace mu sdělit, avšak k žádné z nich neuvedl nic, čím by konkrétně zpochybnil závěry správního orgánu I. stupně obsažené v napadeném rozhodnutí.

Pokud jde o námitku žadatele, že povinný se nevyjádřil k jeho požadavku na vyjádření „dle správního řádu“, je nutno jednoznačně konstatovat, že v řízení o žádosti podle zákona č. 106/1999 Sb. nemá jakékoliv vyjadřování podle § 154 správního řádu žádný prostor, neboť zákon č. 106/1999 Sb. představuje zvláštní právní úpravu přístupu k informacím souvisejícím s působností a činností veřejných institucí. K tomuto požadavku se navíc správní orgán I. stupně v závěru napadeného rozhodnutí vyjádřil jednoznačně a naprosto dostatečně, a to v tom smyslu, že poskytnutí vyjádření ve smyslu citovaného ustanovení správního řádu nepřipadá v úvahu, neboť problematika, již by se vyjádření mělo týkat, vůbec nespadá do působnosti Úřadu vlády vymezené v zákoně č. 2/1969 Sb. S tím se vedoucí Úřadu vlády ztotožňuje a má za to, že uvedená námitka žadatele je zcela bezpředmětná.

Rovněž námitka žadatele, že úvod jeho žádosti dával „jasný návod k postupu povinného“ je zcela neopodstatněná, neboť povinný subjekt musí i bez návodu ze strany žadatele znát své povinnosti a postup podle zákona č. 106/1999 Sb., jakož i svou působnost podle zákona č. 2/1969 Sb., popřípadě podle jiných zákonů, a na těchto povinnostech či působnosti nemůže jakékoliv vysvětlování či „návod“ ze strany žadatele o informace cokoliv změnit.

A v případě konstatování, že „Nikdo jako povinný ale označen nebyl!“ vlastně není zřejmé, zda jej vůbec lze považovat za námitku. Je totiž zjevné, že správní orgán I. stupně dospěl k závěru, že mu ze zákona č. 106/1999 Sb. žádná povinnost k určení jiného povinného subjektu k vyřízení předmětné žádosti nevyplyvá, a správnost tohoto závěru žadatel ve svém rozkladu nijak konkrétně nerozporuje.

V podáních adresovaných různým orgánům a jejich představitelům či ústavním činitelům, která byla k rozkladu přiložena, nebylo shledáno nic, co by jakkoliv bezprostředně souviselo s předmětnou žádostí a v čem by mohla být spatřována jakákoliv námitka směřující proti napadenému rozhodnutí.

Pokud však jde o posouzení zákonnosti, resp. přezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí, je nutné zabývat se nad rámec námitek obsažených v rozkladu předmětem žádosti, resp. dílčích požadavků a způsobem jejich vyřízení.

V případě dotazů obsažených v bodech č. 1, 2 a 4 žádosti lze mít za to, že obsah požadavků je vcelku srozumitelný a při vyřizování žádosti tedy bylo nutno pouze posoudit, zda jde o informace, kterými Úřad vlády jako povinný subjekt disponuje, resp. zda vůbec informační povinnost podle zákona č. 106/1999 Sb. na poskytnutí takových informací dopadá. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí je zřejmé, že správní orgán I. stupně dospěl k závěru, že jde o dotaz na názor ve smyslu § 2 odst. 4 citovaného zákona, na který informační povinnost vůbec nedopadá. Přestože lze mít za to, že tento závěr mohl být v napadeném rozhodnutí odůvodněn podrobněji, je z napadeného rozhodnutí seznatelné, z jakého důvodu byla žádost v této části odmítnuta a rozhodnutí lze hodnotit jako přezkoumatelné.

Ve vztahu k požadavku podle bodu 3 žádosti, jehož předmětem je sdělení informace o státním

orgánu, který byl „*při přístupových jednáních k EU povinným zajistit implementaci unijního nařízení s metodickým postupem ke zjištění legálního/nelegálního konopí*“, je ovšem nutno dospět k závěru, že otázka je neurčitá. Lze totiž mít za to, že předmětem otázky je určení ústředního správního úřadu, který byl v době přístupu České republiky k Evropské unii gestorem oblasti právní úpravy, již se týkala implementace „*unijního nařízení s metodickým postupem ke zjištění legálního/nelegálního konopí*“, tedy předpisu Evropské unie, který je sice v žádosti označen typem předpisu a předmětem úpravy, ale není konkrétně identifikován, do vnitrostátního právního řádu České republiky. Není-li však z otázky jednoznačně seznatelné, ke kterému konkrétnímu předpisu Evropské unie se dotaz vztahuje, pak nelze náležitě posoudit, který ústřední správní úřad byl odpovědný za jeho implementaci. Lze přitom předpokládat, že pokud by tento předpis byl jednoznačně specifikován, pak by v působnosti Úřadu vlády bylo možné informaci o gesci k jeho implementaci nalézt. Ve vztahu k požadavku podle bodu č. 3 je proto nutno považovat napadené rozhodnutí za nepřezkoumatelné.

Aby tedy mohla být žádost v plném rozsahu řádně vyřízena, je nutno celý její předmět nejprve v součinnosti se žadatelem vyjasnit, a teprve poté znovu náležitě posoudit, zda informace požadovaná v bodě 3 žádosti v působnosti Úřadu vlády existuje, popřípadě zda je Úřad vlády touto informací povinen disponovat, a zda ji tedy lze žadateli poskytnout. Za této situace není podle názoru vedoucí Úřadu vlády možné postupovat podle § 16 odst. 4 nebo 5 zákona č. 106/1999 Sb., a proto nezbyvá, než postupovat podle obecné úpravy obsažené v § 90 odst. 1 písm. b) a § 152 odst. 6 písm. b) správního řádu a napadené rozhodnutí zrušit a vrátit věc správnímu orgánu I. stupně k novému projednání.

Správní orgán I. stupně po vyjasnění předmětu žádosti ve smyslu výše uvedeného tuto žádost znovu posoudí a v celém rozsahu náležitě vyřídí, včetně podrobnějšího odůvodnění, dospěje-li k závěru o nutnosti žádost, byť i jen zčásti odmítnout. Pokud by už celý předmět žádosti byl vyjasněn v souvislosti s vyřizováním nové žádosti připojené k rozkladu, jež obsahuje podobnou otázku jako je shora popsána neurčitá otázka uvedená v bodě 3 nyní posuzované žádosti, a příslušná informace by již byla žadateli poskytnuta, bylo by možno na takto již poskytnutou informaci při novém vyřízení původní žádosti pouze odkázat.

Poučení

Toto rozhodnutí je konečné a nelze se proti němu dále odvolat (§ 91 odst. 1 a § 152 odst. 5 správního řádu).

Mgr. et Bc. Jana Kotalíková
vedoucí Úřadu vlády České republiky

Rozdělovník

1. Spis
2. European Educational Cannabis Clinic, z.s.
Ospělov 6
798 55 Ludmírov

K doručení do datové schránky ID: 6ufexs6